think of this maiden?; leizt mér vel á konunginn, I was pleased with the king; recipr., to look to one another (fellst hvárt öðru vel í geð, ok litust þau vel til ok blíðliga).

LÍTIL-FJÖRLIGR, a. weak, small, of little account; -GÆFT, a. n., e-m er -gæft um e-t, one is not much pleased with; -HŒFR, a. humble.

LÍTILL (LÍTIL, LÍTIT), a. (1) little, small in size (lét hann læsa þá í lítilli stofu); at ek var ekki l. maðr vexti, that I was not small of stature; (2) small in amount, degree, &c. (lítil var gleði manna at boðinu); sumar þetta var l. grasvöxtr, a small (bad) crop; landit er skarpt ok lítit matland, bad for foraging; hann er l. blótmaðr, no great worshipper; þat er lítit mál, that is a small matter; var hans móðerni lítit, of low rank; jarl hafði hann lengi lítinn mann gört, treated him shabbily; l. fyrir sér, of little account (bér munut kalla mik lítinn mann fyrir mér); (3) of time, short, brief; litla stund, for a short while; litlu siðarr, a little while after.

LÍTIL-LÁTLIGA, adv. humbly; -LÁTLIGR, a. condescending, humble; -LÁTR, a. = -látligr; -LEIKR, m. smallness, littleness; -LEITR, a. small-faced; -LIGA, adv. little, in a small degree; -LÆTA (-TTA, -TTR), v., -læta sik, to humble oneself, condescend; -LÆTI, n. humility; condescenscion; -MAG-NI, m. a poor, weak person; -MANNLIGA, adv. in a paltry manner; -MANNLIGR, a. unmanly, low, mean; -MENNI, n. (1) small, mean person; (2) one of low condition; -MENNSKA, f. paltriness, meanness; -MÓTLIGA, adv. = -mannliga; -MÓTLIGR, a. insignificant, small; -RÆÐI, n. (1) smallness of estate, opp. to greatness; (2) degradation (henni þótti sér -ræði í því at smá-konungar báðu hennar); (3) trifle (þér væri -ræði í at skipta höggum við Vatsdœli).

LÍTILS-VERÐR, a. of little worth, insignificant (sýnist þér þat -vert?).

LÍTIL-VÆGÍLIGR, a. of little weight or moment; -YRKR, a. doing little work; -ÞÆ-GR, a. (1) content with little (mun ek -þægr at yfirbót); (2) particular (hann er -þægr at orðum, ef honum er í móti skapi).

LÍTINN ÞANN, as adv. *a little*; ok brosti at l. þ., *and smiled a little*.

LÍTT, as adv. (1) little; ek kann l. til laga, I know but little of the law; hann nam lítt stað, he made a little stand; (2) wretchedly, poorly, badly (hón bar sik þá l. ok grét allsárt).

LÍTTAT, LÍTTÞAT, adv. a little, = lítinn þann; a small amount, a short time (mælti Gísli, at þeir skyldi bíða líttat).

LJÁ (LÉ, LÉĐA, LÉĐR), v. (1) l. e-m e-s or e-m e-t, to lend one a thing (muntu mér, Freyja, fjaðrhams ljá?; bað hann ljá sér skip); (2) to grant, give (vil ek, at þú ljáir mér tómstundar til at finna Gizur); l. sik til e-s, to lend oneself to a thing (ef hann vill sik til þess l. at gera yðr mein); (3) impers., þat má vera, (at) þér ljái þess hugar at hverfa aptr, may be thou art minded to return; ef þér lér tveggja huga um þetta mál, if thou art in two minds in this matter.

LJÁ, f. new-mown grass (kona hans rakaði ljá eptir honum).

LJÁ-ORF, n. scythe-handle.

LJÁR, m. scythe, = lé (rare).

LJÓÐ, n. verse or stanza of a song (ljóð þau, er kallat er gróttasöngr); a ditty, a charm in verse; usually pl., also in names of poems, as Hyndluljóð, Sólarljóð.

LJÓÐA (AÐ), v. to make verses, sing; l. á